

ת"פ 10163/11/10 - מדינת ישראל נגד איוון קזקוב, אלכסיי פנצנקו, מיכאל ליפנקו, אלכסיי קוזצקי

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 10163-11-10 מדינת ישראל נ' קזקוב(עציר) ואח'

בפני	כב' השופטת הבכירה רובין לביא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. איוון קזקוב (עציר) 2. אלכסיי פנצנקו 3. מיכאל ליפנקו 4. אלכסיי קוזצקי

גמר דין לגבי נאשם 3

הנאשם הודה ולא הורשע במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בשני אישומים כמפורט:

אישום שני - בין ה- 29-30 לאוקטובר 2010, נאשם 1 התפרץ לרכב חונה מסוג אאודי השייך לפרוספר ארמה, בכך ששבר את מנעול הרכב ונכנס לרכב כדי לגנוב. לאחר מכן הנאשם שבפני יחד עם נאשם 4 פירקו וגנבו מתוך הרכב רדיאטור, קומפרסור וכלי עבודה, עבירות של פירוק חלקי רכב וגניבה מרכב.

אישום שלישי - בין ה- 21-22 באוקטובר 2010, סייע הנאשם לנאשם 1 לפרק ולגנוב גלגל של רכב חונה מסוג אאודי השייך לטובול סימון.

מתברר שנאשם 1 רכש רכב אאודי במצב לא טוב וחבריו סייעו לו "להשלים" חלקים.

נתקבלו בעבר מספר תסקירים על פי החלטות של כב' השופט אלון רום מהם עולה כי הנאשם השלים 3 שנות שרות צבאי במהלך תקופת הדחיה ולאחרונה החל לעבוד כרתך ואף נרשם לקורס רתכות. הוא מבטא שביעות רצון מתפקידו וכניסתו לחיים כבוגר.

בחנו בעבר אם סובל מהתמכרות לאלכוהול ואם יש לשלבו בהליך לגמילה מאלכוהול. הוא נשלח לאבחון במרכז לטיפול

בנפגעי אלכוהול באשדוד. הוא הגיע לפגישת אינטייק, אך בהמשך לא הגיע למפגשי האבחון וניתק קשר עם שירות המבחן. לכן בעבר לא באו בהמלצה טפולית.

בתסקיר שביקשתי שיוגש לדיון היום, צוין כי הוא מודה בעבירות, מדבריו הבינו שברקע מערכת ערכים לא מגובשת, בהעדר בשלות רגשית, שהקשו עליו לעמוד בלחצים של החברים, וכן שהיה נתון להשפעת אלכוהול. במהלך התקופה שמאז ביצוע העבירות להיום לא נפתחו לו תיקים נוספים, ועברו נקי. הם התרשמו כי הוא לא מגלה נזקקות טיפולית ולא מזהה קשיים בתפקודו והתנהלותו, כמו כן התקשה לגלות אחריות ועקביות בקשר עם שירות המבחן והגורמים המטפלים במרכז לנפגעי אלכוהול. הם התרשמו כי העדר גורמי תמיכה משמעותיים מחלישים את יכולתו להתמודד באופן אדפטיבי, מאידך גיסא גם התרשמו כי יש לו יכולות לתפקוד נורמטיבי ולעמידה במסגרות שמעמידות לו גבולות. כמו כן, הוא מודע להתנהגותו השלילית ולנסיבות שהובילו למעשים וביטא חרטה. הם סבורים שיכול לסגל לעצמו אורח חיים שומר חוק.

כמו כן גורמי הטיפול במרכז הגיעו למסקנה שאין לו נזקקות טיפולית בתחום האלכוהול. לכן, למרות התפקוד הלקוי בקשר שלו עם שירות המבחן, הם ממליצים להעדיף את האינטרס השיקומי בשל גילו הצעיר ועברו הנקי. הם מתרשמים כי הפיק לקח ולהליך המשפטי היה אפקט מרתיע, מציב גבולות, וכי הרשעה עלולה לחבל ביכולת תעסוקה עתידית, לכן ממליצים להימנע מהרשעה ולהסתפק בעונש חינוכי מוחשי של של"צ בהיקף של 180 שעות. כמו כן, ממליצים על התחייבות כספית.

לצערי, אין המלצה להעמידו בצו מבחן בשל הקושי שלו לשמור עמם קשר רציף והעדר נזקקות בתחום האלכוהול.

בתאריך 9.6.13, כב' השופט אלון רום שדן בתיק זה, אך בינתיים פרש, מצא לנכון להימנע מהרשעתו של נאשם 4, אימץ את המלצת שירות המבחן והסתפק בשל"צ בהיקף של 150 שעות יחד עם התחייבות בסך של 10,000 ₪, זאת לכשמדובר בעבירות זהות למעט עבירה אחת נוספת לנאשם שבפני.

בנסיבות אלה, ובצדק, טען הסינגור כי על פי עקרון אחידות הענישה מן הראוי שגם עניינו של נאשם 3 יסתיים באופן זהה. בהגינותה התביעה הסכימה, למרות שבעבר לא הסכימה לאופן בו הסתיים ההליך בעניינו של נאשם 4 אולם לא הגישה על כך ערעור.

כפי שציין הסינגור, מדובר בבגיר-צעיר, ובעת ביצוע העבירות היה בן 19 לפני גיוס.

בית משפט עליון בע"פ 7781/12 בעניינו של **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 3.6.13. התייחס להשפעת הגיל על מדיניות הענישה. המחוקק התייחס לקבוצת בגירים צעירים בכך שקבע חובה לערוך תסקיר בטרם גזירת עונש מאסר על נאשם שטרם מלאו לו 21 וחוק הנוער קובע חובת מאסר במעון סגור שהוא בעל מאפיינים טיפוליים שיקומיים ובה ניתן לרצות מאסר עד גיל 20. בתיקון 113 סעיף 40 יא' (1) לחוק העונשין נקבע כי יש להתחשב, בקביעת העונש, בין היתר, בגילו של הנאשם. מדובר בכללים הבנויים במתכונת מדורגת עד גיל 12, שאין בה אחריות פלילית, מגיל 12 - 18 אף שיש בה אחריות פלילית, מדובר בקטין, ולכן יש מסגרת דיונית מיוחדת ותפיסה שיקומית. מעל גיל 18 המסגרת היא רגילה ללא תלות בגיל, אך יש ליתן משקל לגיל במסגרת העונש, ענין הנתון לשיקול דעת השופט.

בית המשפט העליון התייחס לכך שקבוצת הבגירים הצעירים מהווה חלק משמעותי ביותר מכלל הנאשמים, מעל 20 אחוז מסך המורשעים. לגבי גילאי 19 - 24, פי שניים מעל המספר הכללי באוכלוסיה, בעיקר לגבי אלו שנמצאים בטווח

הגילאים שבין 17 ל-19. בית המשפט מתייחס לשיקולי התפתחות ובגרות והמחקרים המראים כי גיל 18 אינו מהווה נקודת מפנה מוחלטת מקטינות לבגרות, בעיקר נוכח שינויים חברתיים בעשורים האחרונים שהובילו להארכת תקופת ההתבגרות ולחירות מוגבלת של אדם צעיר המובילה צעירים להיקלע לנסיבות ללא בגרות נפשית המאפשרת התמודדות עמן.

יש מחקרים שהראו כי המניעים לביצוע העבירות בקבוצה זו דומים למניעים של קטינים, כולל לחץ חברתי והתחברות לקבוצות עברייניות. כמו כן, יש להליך ההתפתחות משמעויות קוגניטיביות נירופסיכולוגיות. מהמחקרים עולה טשטוש של הגבול בין קטינות לבגרות, כגון, שהמוח ממשיך להתפתח בהתייחס להפעלת שיקול דעת ושליטה בדחפים עד גיל 25 וחוויות אופייניות מהוות זרז להתפתחות קליפת המוח האחראי על התהליך הקוגניטיבי - התנהגותי, וכן מחקרים שקבעו כי הנטייה לקחת סיכונים ולפעול בקלות דעת ופזיזות אופיינית במיוחד בקבוצה זו.

כמו כן, יש התייחסות להשפעה של מאסר על קבוצת גיל זו, שיקול בלתי נפרד משיקולי ההתפתחות שכן הקושי בנשיאת מאסר נובע בעיקר ממאפיינים התפתחותיים קוגניטיביים של הקטינים ויש קווי השקה רבים בין קטינים לבין בגירים-צעירים, המובילים למסקנה שיש לבחון השפעת המאסר גם על בגירים הצעירים תוך התחשבות בגילם. הנזק הפסיכולוגי שגורם מאסר על בגירים-צעירים חמור מהשפעתו על בגירים מעל גיל 25 ודומה בהרבה להשפעה על קטינים. כמו כן, פוגע בסיכוי של הבגיר- הצעיר להמשיך בתהליך ההתבגרות ומקבע דפוסים פסיכולוגיים-קוגניטיביים.

באשר לשיקולי שיקום, עד גיל 21 מדובר במטרה העיקרית של התסקיר וזאת בטרם יגזר דינו של בגיר - צעיר למאסר. יש להעניק משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי העולה מהתסקיר, שכן שיקולים אלה מקבלים משנה תוקף ככל שגילו קרוב לגיל הקטינות ופרושים כל חייו לפניו. מבלי לקבוע יתדות צוין כי נראה שלקבוצה זו יש ליחס משקל גבוה יותר, בדומה לקטינים, להמלצה של שירות המבחן לשלב הנאשם במסגרת שיקומית, אף שהשיקולים אינדיווידואליים ולעיתים יש לבכר שיקולי הרתעה וגמול על שיקולי שיקום. מדובר במדיניות שאומצה במדינות רבות: ארה"ב, גרמניה, שוודיה, אוסטריה, פינלנד ושוויץ. יש מחקרים שהראו כי קיים קשר סיבתי שלילי על פיו מאסר ראשון לא רק שאינו מרתיע, אלא בסבירות גבוהה מביא למאסרים נוספים ולרצידיביזם.

לאור כל האמור מצאתי לחרוג לקולא מהמדיניות העונשית הראויה ולכבד ההסדר.

1. הנאשמת/ת/יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הודה במשך שנתיים מהיום.

אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

2. אני מטילה עליו לבצע 180 שעות שירות לתועלת הציבור במתנ"ס אשכול פיס באשדוד, בתפקיד סיוע לאב הבית בהיקף שלא יפחת מ- 3 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

הסנגור ישוב ויסביר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, להרשיעו,

ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשע"ד, 29 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

צו

העתק פרוטוקול גמר הדין לצדדים ולשרות המבחן שכן ניתן בהעדר הצדדים בהסכמתם.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשע"ד, 29 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה